

Hayat Ne Garip İnsanlar Ne Garip

— candan · 28 Mayıs 2017

hayat ne garip...insanlar ne garip.anlaşılr gibi değil hiç bir şey...geçenlerde bir arkadaşım la konuşuyordum.sohbet ilerledi konu aile ilişkilerine geldi.-ayrılmış dedi eşinden...biz küçük kardeşi ayrılır diye düşünüyorduk.büyüğünden hiç ummuyorduk dedi.-neden dedim bende.küçüğü ne yaptı ki?- bilmem dedi.her şey vardı küçüğünde.çapkınlık,eve bakmama aklına ne geldiyse-eeee büyüğüne ne oldu?-bilmem dedi...karısından ayrıldı işte.yazık bir de çocukları vardı.kadın hemen evlenmiş. istanbul'a gelin gitmiş. eee adam da duracak değil ya...o da bulmuş birisini...yakında düğünü varmış dedi.---eeee çocuklar dedim.kadının da var mı çocuğu?-olmaz mı dedi var elbette. yanında getirecekmiş ...-ne garip dedim bende.kendi çocuğunu elin adamı baksın.o da elin çocuğunu evine alsın.hayat ne garip..insanlar ne garip...arka bahçemde evi olan bir komşum hastalanmış...kötü hastalık...evlerden irak dediklerinden...yani kanser..kolon kanseri olmuş.doktorlar iki aylık ömrü kalmış.götürün evine.ne isterse de yapın demişler.şimdi evde...gelen giden ziyaretçilerle helallaşyormuş. hakkını helal et diyormuş...duyduğumda üzüldüm elbette.kendisine mi ...değil...hastalığına...burnu düşse yerden almayan insandı.kaç defa komşum diye merhaba dedim.selamı mı almadı.duyduğu halde arkasına döndü bana. allahın selamını almayan insanı ben ne diyeyim ki...allah sana bildiği gibi yapsın dedim...hayat ne garip...insanlar ne garip...geçenlerde eski tanıdığım birisiyle konuşuyordum.söz kardeşlerime geldi.yani erkek kardeşlerime...-neden konuşmuyorsun onlarla diye sordu bana-geçmiş hiç bir zaman geçmiyor dedim.onlarla kötü anılarım var görüşmek istemiyorum ...ellerim yumruk oldu,kaskatı kesildim...-o eşleri var ya dedim.onlar kaldırsın öldüklerinde ...sakın bana haber vermeyin ,ben çoktan sildim onları.benim nazarımda onlar çoktan öldü...hayat ne garip...insanlar ne garip...iki sene daha olmadı ablam öldü...zaten o aralar epey insan öldü.kim kimden önce öldü onu bile karıştırıyorum ya...neyse...dul kalan eniştem geçenler de ablamlarla oturduğu evdeki tüm eşyaları toparlamış,kimilerini atmış,kimisini de dağıtmış...yeni evleneceği kadın istemiyormuş tabi evdeki eşyaları...zavallı eniştecik de yılların biriktirdiği eşyaların yükünün altından kalkamamış...kalp krizi geçirip tek başına evinde ölüp kalmış...ilahi adalet...sen kadının yıllarca biriktirdiği eşyaları sağa sola at,sonra da yorgunluktan kalp krizi geçirip kalan eşyaların içerisinde tek başına ölüp kal...hayat ne garip...insanlar ne garip...geçenler de Tire'deydim.gözleri görmeyen bir adam parkın kapısının önünde org çalıyor şarkı söylüyordu.gelen geçende kumbarasına para atıyordu.geçimini öyle sağlıyormuş.ben de gelecek olan arabayı beklerken adamla sohbe daldım.epeyce konuştuk.bizim oralarda okuldan tanıdığı bir arkadaşı varmış onu sordu.tanıyorum dedim.o da onun gibi saz çalıp şarkı söylüyordu.sevindi...benden selam söyler misin ona dedi.neden olmasın dedim.selam allahın kelimidir.söylerim elbette...iki üç gün önceydi sanırım...selam yolladığı adamın önünden geçiyordum...üstümde olan selamı iletayim istedim.saz çalıyor şarkı söylüyordu.bekledim.şarkısı bitince girdim söze...-sizin tire de olan arkadaşınız ünsal dan selam getirdim dedim...adam daha sözümü bitirmeden bağırmağa başladı...-ben konuşmuyorum onunla.kimse bana selam getirmesin ondan diye avaz avaz bağırmağa başladı.yani lafı ağzıma tıktı. allahın selamını almadı.baktım baktım yüzüne...bir damla nur yoktu yüzünde...hani güler yüzlü derler ya...allah esirgemiş

işte...arkadaşı neşeyle çalışıyordu orgunu hayat doluydu.herkes para atıyordu kumbarasına...bir de ona baktım...iki üç lira bile yoktu önünde...düşündüm...ben üstümde kalan selamı ona iletmiştim.ama o almamıştı.onun bileceği işti...yürüdüm geçtim gittim önünden...hayat ne garip...insanlar ne garip...candan28.5.2017pazar-02.03izmir